

tie – listí – listím, skálie – skáliu – skáli, prítie – prútie – prúti, trstie – trstlu – trstí, stálie – státiu – státi.

2. V pádovej príponě -í genitívu množného čísla podstatných mien ženského rodu, napr. *hrádzí, schôdzí, kliešťí, básní, piesní, kázní, siení, strání, strojární, tlačiarňí*.

3. V tvaroch genitívu množného čísla s vkladnou dvojhláskou *ie* pri podstatných menách ženského a stredného rodu, ktoré sa skloňujú podľa vzorov *žena, ulica a mesto*, napr. *výhra – výhier* (popri *výher*), *Mlynárce – Mlynárie, hospodárstvo – hospodárstiev, cigánstvo – cigánstiev*.

4. V pádových príponách živočíšnych prídavných mien, napr. *pávi – pávihu – páviemu – pávim, pávia – pávu, pávie – pávích – pávimi, netopierí – netopierie, netopieria – netopieriu, netopierie; krokodíli, krokodíli, krokodílie; diviáci, diviáčia, diviácie*.

5. V tvaroch prítomného času sloves vzoru *rozumieť*, napr. *zmúdreť – zmúdreťem – zmúdreš – zmúdreie – zmúdreie – zmúdrete, zvažnieť – zvažniem – zvažnie, vytriezvieť – vytriezviem – vytriezvie*.

6. V príponě -ia 3. os. množného čísla prítomného času, v príponě prechodníka -iac a v príponě prítomného činného prítomného času, napr. *chvália, chváliac, chváliaci; hlásia, hlásiac, hlásiaci; vážia, vážia, vážia; Púbia, Púbiac, Púbiaci; triedia, triediac, triediaci; vršia, vršia, vršia*.

7. V príponě minulého činného prítomného času -vší, -všia, -všie po predchádzajúcej dvojhláske *ia*, napr. *vyliavší, vyliavšia, vyliavšie; zakliavší, zakliavšia, zakliavšie; udiavší sa, udiavšia sa, udiavšie sa*.

8. V tvaroch opakovacích sloves zakončených na -ievať (dvojhláska *ie* sa neskracuje), napr. *blúdievat' – blúdiavam – blúdiavaš – blúdiava – blúdiaval, chválievať, krmievat', pálievať, slávievať, trápievat'*.

9. V príponách -iar, -iareň (dvojhláska *ia* sa neskracuje), napr. *miliar, múčiar, bieliareň, rýchliareň, triediareň*.

10. V zložených slovách, napr. *tisícásobný, tisíckrát, druhýkrát, tretíkrát, viacmiestny, šéftrener*.

11. V tvaroch neurčitých zámen s časticami *nie-, bár-, bárs-, bohvie-, čertvie-, ktovie-, neviem-*, napr. *niekým, ničím; ničí, ničie, ničie, ničie, ničieho, ničiemu, ničím, ničiu, ničích, ničimi, bárcim, bárským, bohviekým, čertviečím, ktoviekým, neviemčiu, neviemčiu, neviemčie*.

12. V slovách s predponami *nár-, zá-, sú-*, napr. *nádielka, námielka, nátielka, zásielka, súčiastka*.

PREHLAD TVORENIA ŽENSKÝCH PRIEZVISK

1. DOMÁCE PRIEZVISKÁ

1.1. Od domácich mužských priezvisk, ktoré majú formu podstatného mena alebo zakončené na spoluhlásku, ženské priezviská sa pravidelne tvoria príponou -ová, napr. *Novák – Nováková, Rybár – Rybárová, Janák – Janáková, Svetlík – Svetlíková, Kuchár – Kuchárová, Vlk – Vlková, Švec – Švecová*.

1.2. Pri tvorení ženských priezvisk od mužských zakončených na -ec, -ek, -ok vkladná samohláska *e*, resp. *o* niekedy vypadáva, a to podľa toho, či vypadáva alebo nevypadáva pri skloňovaní mužského priezviska.

a) Vkladná samohláska vypadáva, ak sa živo pociťuje súvislosť priezviska s všeobecným podstatným menom alebo s iným vlastným menom, napr. *Klinec (Klinca) – Klinecová, Škorec (Škorca) – Škorcová, Nemec (Nemca) – Nemcová, Adamec (Adamca) – Adamcová, Komárek (Komárka) – Komárková, Vlček (Vlčeka) – Vlčková, Ďurtček (Ďurička) – Ďuričková, Petráček (Petráška) – Petrášková, Svitok (Svička) – Svitková, Pastorok (Pastorka) – Pastorková*.

b) Vkladná samohláska nevypadáva, ak sa živo nepociťuje súvislosť priezviska so všeobecným podstatným menom alebo s iným vlastným menom, napr. *Perec (Pereca) – Perecová, Fusek (Fuseka) – Fuseková*. Vkladná samohláska spravidla nevypadáva ani pri domácich (pôvodom slovenských) priezviskách písaných cudzím pravopisom, napr. *Jellinek (Jellineka) – Jellineková, Kubitschek (Kubitscheka) – Kubitscheková*.

P o z n á m k a. – V niektorých ženských priezviskách sa vkladné samohlásky *e, o* na rozdiel od všeobecnej zásady zachovávajú, resp. vypadávajú, ak ide o zachovanie rodinnej tradície v používaní príslušnej podoby ženského priezviska, napr. *Hudec – Hudcová* i *Hudecová, Svitek – Svitková* i *Svitková, Dudok – Dudoková* i *Dudoková*. Vkladné samohlásky *e, o* sa vždy zachovávajú pri tvorení ženských priezvisk od mužských priezvisk zakončených na -ček a -čok s predchádzajúcou spoluhláskou a od priezvisk zakončených na -šek, napr. *Stanček (Stančeka) – Stančeková, Turček (Turčeka) – Turčeková, Kopček (Kopčoka) – Kopčeková, Urbančok (Urbančoka) – Urbančeková, Pišteček (Pišteka) – Pištečeková, Mešteček (Mešteka) – Meštečeková*.

1.3. Od domácich mužských priezvisk zakončených na samohlásky -a, -o sa ženské priezviská tvoria príponou -ová, pričom sa koncová samohláska ženského priezviska vynecháva, napr. *Ryba – Rybová, Hrdina – Hrdinová, Kniež – Kniežová, Kurča – Kurčová, Lacko – Lacková, Krno – Krnová, Bartko – Bartková*.